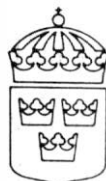

Motion till riksdagen

1987/88:Jo4

av Birgitta Hambraeus (c)

med anledning av prop. 1987/88:88 om ny strålskyddslag, m. m.

Mot.
1987/88
Jo4-5

Det är väsentligt att vi gör allt vi kan i vår generation för att ta hand om det radioaktiva avfall som bildas vid kärnkraftverken så bra det går och att vi inte uppskjuter till nästa generation det praktiska arbetet med inkapslingen av det högaktiva avfallet.

Däremot har vi ingen skyldighet att ta hand om högaktivt eller låg- och medelaktivt avfall från andra länder. I tätbefolkade områden är det svårt att klara detta problem. Det är önskvärt att sådana länder bl. a. därför avvecklar sin kärnkraft så fort som möjligt. Genom att befria dem från avfallsproblemet medverkar Sverige till att förlänga kärnkraftsepoken i världen.

För närvarande importeras låg- och medelaktivt avfall bl. a. till Studsvik för att processas där och mellanlagras.

Det är svårt att bestämma vad detta avfall innehåller. Analysmetoderna är invecklade och dyrbara. Genom att inte ha kontroll över hur avfallet uppkommit blir det omöjligt i praktiken att veta vad det är man hanterar.

Studsvik har inte uppfyllt villkoret för importen att sända tillbaka det färdigbehandlade avfallet. Risken är uppenbar att det så småningom hamnar t. ex. i Forsmarksområdet.

Strålskyddslagens 15 § om Förbud och provning m. m. bör utökas med ett stycke, som utskottet ombedes utforma, där omport av avfall från utländska kärnkraftsreaktorer förbjuds.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar förbjuda import av radioaktivt avfall från utländska kärnkraftsreaktorer.

Stockholm den 15 mars 1988

Birgitta Hambraeus (c)